

Chtož lubem Bogu se da staraś

(DK 158,1.3.7)

słowa Jan B. Těšnar'1865
głos Georg Neumark 1657

1. Chtož lu - bem Bo - gu se da sta - raś
ten ni - kul nje - trje - ba se bó - jaś,
a na - že - ju wšu k njo - mu ma,
lěc tu - žy - ca jo wje - li - ka.
Chtož wu - še - mu se do - wě - ri,
ten nje - jo twa - rił na pěs - ki.

3. Buź płodny ako Bóža rola / a dowěr Bogu
jan we wšom, / což tebje jogo gnadna wóla /
co pósłaś, z tym buź spokojom. / Ten Bog,
kenž wuzwólił nas jo, / wě derje, což nam
brachujo.

7. Něnt spiwaj, wóstań w bjatowanju, / tak
dejš k twójomu žěłu hyś; / se dowěr Bóžem
žognowanju, / ga wšednje móžo nowe byś. /
Chtož tak se Bogu pśirucy, / tog nikula wón
njespušći.